

PARAULES DE VIDA

Un sant extraordinari i ocult

El passat 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu, el papa Francesc anunciava la celebració d'un any dedicat a sant Josep, recordant que fa 150 anys el beat Pius IX el va declarar Patró de l'Església catòlica. Dedicarem alguns diumenges a glossar la seua figura, unint-nos així a aquesta celebració jubilar. Encara que els textos evangèlics l'esmenten en poques ocasions, per la qual cosa la seua figura queda oculta si la comparem amb altres personatges, ens ofereixen suficients dades per a comprendre la grandesa de la seua fe i la importància de la seua missió en la Història de la Salvació.

Als seus contemporanis, que segurament desconeixien els esdeveniments relatius a la concepció i el naixement de Jesús, la persona i la vida de Josep no els cridaria l'atenció. El veurien com un home just; com a bon pare de família, que cuidava de l'esposa i del fill, piadós i observant de la llei; com un fuster honrat que vivia del seu treball. Per això la seua figura resulta propera a la majoria dels cristians que viuen la fe d'una manera discreta, sense cap afany de protagonisme, sense fer coses externament cridaneres i que passen desapercebuts. No és estrany, per tant, que siga un sant tan estimat pel poble cristià i desperte tanta confiança en els creients senzills que, en els moments decisius i especialment en l'hora de la mort, s'encomanen a ell.

No obstant això, el fet d'estar en un segon pla, no significa que la seua tasca fóra secundària als ulls de Déu, que havia pensat en ell per a una

missió única, complementària i en certa manera semblant a la que havia de realitzar Maria: ser l'espòs de la Mare del Senyor i assumir la responsabilitat de ser el seu pare humà. Va viure aquesta paternitat sense cap protagonisme, convertint la seua vocació a formar una família en una oblatió sobrehumana i posant la seua capacitat d'estimar al servei de Maria i de Jesús.

Quan Déu escull algú per a una missió especial mai l'obliga, sinó que demana el consentiment, posant així a prova la seua fe. Per a ser pare d'un gran poble, Abraham ha de mostrar la seua fe obeint a Déu quan li demana al seu fill Isaac en sacrifici. La fe de Maria la descobrim en el moment de l'Anunciació: la resposta a l'àngel és un acte de fe, de confiança i d'obediència a Déu, malgrat que no tot resulta clar. També a Josep se li demana un acte de fe: en el moment de major desconcert de la seua vida, Déu li demana que aculla a Maria i al xiquet que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant. En eixa situació de foscor es manifesta la grandesa de la fe de Josep, que es tradueix en obediència a Déu en tota circumstància: en la fugida a Egipte, en el retorn a la terra d'Israel i en la decisió d'establir-se a Natzaret.

Josep va viure una fe plena perquè tota la seua vida va ser una obediència de Déu. Aprenuem d'ell que la grandesa de la fe no es mesura per les aparences externes, sinó per l'autenticitat de l'obediència a la voluntat de Déu en la vida de cada dia.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

On hi ha tribulacions, Jesús s'hi fa present

En aquest context (de la pandèmia), més aviat desolador per a àmplies majories, som a «Tir», hi ha tribulacions, l'Evangeli ens diu que Jesús s'hi fa present.

La dona cananea demana a Jesús «Tingueu compassió de mi, Senyor.»

Tenir compassió vol dir ser capaç de «patir amb», *compati*.

Trobar persones compassives és un tresor, persones capaces de «patir amb». Si alguna cosa ens mata és la in-

diferència, el passar de llarg del dolor aliè.

Poden compadir les persones misericordioses.

Al *Sermó 358 A*, sant Agustí explica què és la misericòrdia, i diu que aquesta paraula n'inclou altres dues: *miseria* i *cor*; misèria i cor. Es parla de misericòrdia quan la misèria aliena toca i sacseja el teu cor.¹

Goso fer una crida a la misericòrdia, que és molt més que la solidaritat. Hem

de viure la revolució de la misericòrdia. La misericòrdia canvia el món.

El papa Francesc explica que la misericòrdia va més enllà de la llei. La misericòrdia no humilia ni maltracta, sinó que «Déu perdona amb una carícia».²

La misericòrdia es la plenitud de la justícia.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ Cfr. AGUSTÍN DE HIPONA, *Sermón 358 A* (Morin 5), traducció de Pío de Luis Vizcaíno, [en línia] <<https://www.augustinus.it/spagnolo/discorsi/index2.html>> [Consulta: 4 de setembre de 2020].

² Cf. FRANCESC, *Meditaciones diarias*, Misas matutinas en la capilla de la *Domus Sanctae Marthae*. 7 de abril de 2014, [en línia], <http://w2.vatican.va/content/francesco/es/cotidie/2014/documents/papa-francesco_20140407_perdon-caricia.html> [Consulta: 4 de setembre de 2020].

PALABRAS DE VIDA

Un santo extraordinario y oculto

El pasado 8 de diciembre, solemnidad de la Inmaculada Concepción de la Virgen María, el papa Francisco anunciaba la celebración de un año dedicado a san José, recordando que hace 150 años el beato Pío IX lo declaró Patrono de la Iglesia católica. Dedicaremos algunos domingos a glosar su figura, uniéndonos así a esta celebración jubilar. A pesar de que los textos evangélicos lo mencionan en pocas ocasiones, por lo que su figura queda oculta si la comparamos con otros personajes, nos ofrecen suficientes datos para comprender la grandeza de su fe y la importancia de su misión en la Historia de la Salvación.

A sus contemporáneos, que seguramente desconocían los acontecimientos relativos a la concepción y el nacimiento de Jesús, la persona y la vida de José no les llamaría la atención. Lo verían como un hombre justo; como buen padre de familia, que cuidaba de su esposa y de su hijo, piadoso y observante de la ley; como un carpintero honrado que vivía de su trabajo. Por eso su figura resulta cercana a la mayoría de los cristianos que viven la fe de un modo discreto, sin ningún afán de protagonismo, sin hacer cosas externamente llamativas y que pasan desapercibidos. No es extraño, por tanto, que sea un santo tan amado por el pueblo cristiano y despierte tanta confianza en los creyentes sencillos que, en los momentos decisivos y especialmente en la hora de la muerte, se encomiendan a él.

Sin embargo, el hecho de estar en un segundo plano no significa que su tarea fuera secundaria a los ojos de Dios, que había pensado en él para una misión única, complementaria y en cierto modo semejante a la que tenía que realizar María: ser el esposo de la Madre del Señor y asumir la responsabilidad de ser su padre humano. Vivió esta paternidad sin ningún protagonismo, convirtiendo su vocación a formar una familia en una obediencia sobrehumana y poniendo su capacidad de amar al servicio de María y de Jesús.

Cuando Dios elige a alguien para una misión especial nunca obliga, sino que pide el consentimiento, poniendo así a prueba su fe. Para ser padre de un gran pueblo, Abraham debe mostrar su fe obedeciendo a Dios cuando le pide a su hijo Isaac en sacrificio. La fe de María la descubrimos en el momento de la Anunciación: su respuesta al ángel es un acto de fe, de confianza y de obediencia a Dios, a pesar de que no todo resulta claro. También a José se le pide un acto de fe: en el momento de mayor desconcierto de su vida, Dios le pide que acoja a María y al niño que ella ha concebido por obra del Espíritu Santo. En esa situación de oscuridad se manifiesta la grandeza de la fe de José, que se traduce en obediencia a Dios en toda circunstancia: en la huida a Egipto, en el regreso a la tierra de Israel y en la decisión de establecerse en Nazaret.

José vivió una fe plena porque toda su vida fue una obediencia de Dios. Aprendamos de él que la grandeza de la fe no se mide por las apariencias externas, sino por la autenticidad de la obediencia a la voluntad de Dios en la vida de cada día.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Finalitzada la segona fase de conservació i restauració de l'ermita de San Francisco de la Fatarella

La façana principal s'han reomplert les pèrdues puntuals de morter entre carreus. A la façana lateral i la del darrera s'han sanejat les pèrdues dels revestiments de morter de calç i s'han pintat amb dues capes de pintura mineral al silicat d'un color similar a l'existent. A més, s'ha consolidat el ràfec de les façanes principal i del darrera.

A la casa del majoral s'ha mirat de conservar tot l'arrebossat de morter de calç que es trobava ben fixat sobre la paret de maçoneria. On hi havia presents pedres a la vista, s'han mirat de conservar duent a terme un rejuntat amb l'ús del mínim morter de calç possible. S'han substituït tres llindes metàl·liques de les finestres de la façana lateral i dues altres de fusta de les finestres del darrera per bigues d'olivera, carasca i pi donades per veïns del municipi. Finalment, a les diverses finestres s'han canviat o instal·lat uns nous reixats i s'han substituït les fusteries.

S'ha eliminat el morter de ciment portland de les parts baixes dels paraments verticals i s'han reparat les diverses esquerdes i fissures dels paraments exteriors d'ambdós edificis.

La segona fase d'obres s'ha dut a terme entre el 16 de juny i el 25 de novembre de 2020. El promotor de l'obra ha estat la Comissió d'Obres de l'ermita de San Francisco, emparada sota el paraigua de la parròquia de Sant Andreu de la Fatarella i el Bisbat de Tortosa i que, en tot moment, ha comptat amb la col·laboració del Consistori Municipal. El cost total

d'aquesta segona fase d'obres ha ascendit a 42.041,96 euros, que s'ha sufragat a través de diverses subvencions concedides per l'Ajuntament de la Fatarella, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Tarragona.

Quant a l'ermita de San Francisco, declarada Bé Cultural d'Interès Local, s'acaba d'erigir l'any 1700 mentre que la casa del majoral ho fa l'any 1739. Sembla que a l'ermita des de la seua gènesi acull pelegrinatges de rogatives

enfront d'una necessitat greu o molt greu per tal de demanar a Déu salut per hom i aigua per als conreus previ consens de les autoritats civils i religioses. Aquesta es troba situada a una distància d'uns 12 km del nucli urbà de la Fatarella. No obstant això, almenys des del 17 d'abril de 1860, any re-re any, es duu a terme la tradicional romeria a l'ermita el dis-sabte *in albis* de la setmana de Pasqua.

Comissió d'Obres de l'ermita de San Francisco

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

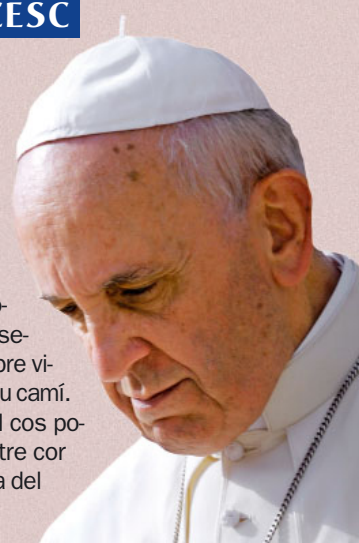

@Pontifex: «No estem fets per a somiar amb les vacances o el cap de setmana, sinó per a realitzar els somnis de Déu en aquest món. Ell ens ha fet capaços de somiar per a abraçar la bellesa de la vida. I les obres de misericòrdia són les obres més belles de la vida» (23 de novembre).

@Pontifex: «Cuidem la fragilitat de cada home, de cada dona, de cada nen i de cada ancià, amb aquesta actitud solidària i atenta, l'actitud de proximitat del bon samarità» (24 de novembre).

@Pontifex: «Déu és més pacient que nosaltres, i qui truca amb fe i perseverança a la porta del seu cor no queda decebut» (27 de novembre).

@Pontifex: «Tots nosaltres volem a Jesús, tots desitgem seguir-lo, però hem d'estar sempre vigilants per a romandre en el seu camí. Perquè amb els peus, amb el cos podem estar en ell, però el nostre cor pot estar lluny i portar-nos fora del camí» (28 de novembre).

La parròquia de Sant Blai de Tortosa celebra la festa del seu patró

Sant Blai és el titular i patró de la parròquia. Va ser bisbe de Sebasta d'Armènia (Turquia) i un dels màrtirs de les darreres persecucions, probablement de principis del segle IV. Visqué la vida d'eremita i fou arrestat i empresonat fins al martiri. Els màrtirs donen la vida per Crist amb la disponibilitat d'acceptar el sofriment per la veritat i l'Evangeli. Diu sant Pere: «La sang dels màrtirs és llavor de cristians.»

En honor a sant Blai se celebrà la missa solemne presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per Mn. Josep M. Membrado. Van participar la Sra. Alcaldessa de la ciutat i alguns regidors; el president de l'Associació de Veïns Centre Nucli-Històric, el vicepresident i membres de la Junta; la pubilla i la pubilleta; i un bon nombre de fidels sempre seguint el percentatge legal d'aforament a causa de la Covid-19. L'orgue fou a càrrec del Sr. Joan Redó.

Mn. Membrado digué unes paraules de benvinguda i un record molt especial per Mn. Isaïes Riba Cucala, qui va ser rector de la parròquia durant 17 anys. L'Associació de Veïns Centre Nucli-Històric va oferir l'Eucaristia per l'etern descans de la seua ànima.

Al final de la celebració, el president de l'Associació de Veïns ens adreçà unes paraules, en les que va recordar als qui ja no hi són, afectats per la pandèmia, i un record molt especial per a Mn. Isaïes Riba. Un fort aplaudiment esclatà del més íntim del cor de tots els presents.

Respecte al «Premi Sant Blai», aquest any és la desena edició. Va començar amb l'objectiu de reconèixer la gent que treballa al nostre barri d'una manera anònima i sense fer soroll. El Sr. Baubí recordà tots els guardonats al llarg d'aquests anys, entre ells Mn. Isaïes l'any 2018. I aquest any, la Sra. Maria Cinta Llasat Duart.

També la Sra. Alcaldessa ens va adreçar unes paraules que van rebre un fort aplaudiment.

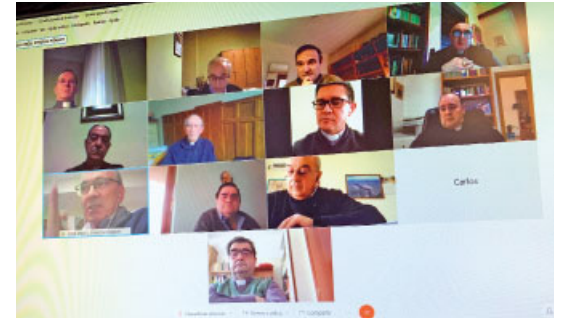
Per últim, el nostre Bisbe va donar la benedicció final i, com és tradició, va beneir els fruits i les «coquetes de sant Blai» que portaven els fidels, però aquest any amb una nova modalitat: cadascú romanent als seus seients, per motius de la Covid-19.

Amb les paraules del Sr. Bisbe, «germans aneu-vos-en en pau», i amb el toc de festa de les campanes, s'acabà la celebració.

Maria Joana Querol Beltrán

Sessió del Consell de Presbiteri

Dijous 4 febrer va tenir lloc la sessió ordinària telemàtica del Consell de Presbiteri. Presidit pel Sr. Bisbe, vam començar recitant l'Hora Menor de Tèrcia i, seguint l'orde del dia, el vicari general anava donant la paraula a cada conseller.

El primer punt plantejava «com articular una resposta diocesana conjunta sobretot pel que fa a la Catequesi de Primera Comunió». Es va coincidir en la conveniència de seguir les pautes marcades pel Sr. Bisbe en la Carta *Preparam bé el Camí al Senyor*, adreçada als mossens, catequistes i pares dels qui es preparen a rebre la Primera Comunió aquest 2021. En ella s'estableixen tres objectius: memoritzar les oracions bàsiques del cristià; tenir experiència de vida eclesial i sacramental participant a l'Eucaristia dominical; i comprendre els temes fonamentals del Catecisme.

El segon punt preguntava «com reprogramar les activitats diocesanes de formació i d'espiritualitat pel clergat». Atents a la normativa canviant per la situació sanitària, la Delegació del Clergat proposa mantenir els recessos i exercicis espirituals per sistema semipresencial, posposant les Jornades de Formació.

El tercer punt de l'orde del dia demanava «com donar a conèixer i aplicar el document de la CEE, *Un dios de vivos*». Es valorà molt positivament, tant en la vessant teològica com en la litúrgica-catequètica, i es proposà fer-ne un resum més pràctic, especialment en els apartats referents a les exèquies i el tracte amb les cendres quan legítimament hi ha hagut incineració.

Vicari general

AGENDA

De l'1 al 5 de març, exercicis espirituals per al clergat, zona nord i centre.

* Aquest acte pot canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, religiosa franciscana.

3. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Medir, pagès, màrtir barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats màrtirs a Calahorra; santa Màrcia, vg. i màrtir.

4. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a. 17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. *Sant Felu*

de Llobregat: sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o bé, més breu: 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1Co 1,22-25 / Jo 2,13-25]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2. 5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: 4,5-15. 19b-26.39a.40-42)]. Santes Perpètua i Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

Diumenge II de Quaresma (B)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill, l'estimat, escolteu-lo»

La Transfiguració (1517-1520), de Raffaello Sanzio. Pinacoteca vaticana, Ciutat del Vaticà, Roma (Itàlia)

Sovint les aparences amaguen l'autèntica realitat. Ho veiem tant a la primera lectura com a l'Evangeli.

La primera lectura presenta un fet enormement dramàtic: *Pren Isaac, el teu fill únic, que tant estimes i allà, dalt de la muntanya, sacrifica'l en holocaust.* Terrible aquesta ordre del Senyor. Però Abraham està disposat a complir la voluntat de Déu: *Agafà el ganivet per degollar el seu fill.* Però Déu no vol vides humanes: *Deixa estar el noi, no li facis res.* El que vol és l'acceptació de la seva voluntat: *Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, t'ompliré de benediccions i la teva descendència serà tan nombrosa com les estrelles del cel i els grans de sorra de les platges.*

A l'Evangeli hem llegit la transfiguració de Jesús. Aquell que semblava un home normal i corrent tal com el veien els deixebles dia a dia, *es transfigurà davant d'ells; els seus vestits es tornaren fulgurants; se li apareixen Moisès i Elies i se sent del núvol estant una veu: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, escolteu-lo.* Aquest Jesús que feia poc parlava d'anar a morir, al qual Pere va renyar per aquestes paraules, ara és el Fill estimat de Déu, al qual cal escoltar, precisament quan parla de creu, de seguiment, de mort, perquè és el Fill estimat, el model de Fill. Pere volia *fer tres cabanes* per quedar-se sempre a la muntanya, però ara ell i els seus companys, *no veieren ningú més sinó Jesús tot sol.* Ara és l'hora de seguir Jesús en la creu i en la mort. Ja arribarà l'hora de gaudir de la transfiguració, de la resurrecció. Per això Pau exclama: *Jesucrist, el qui va morir, més encara el qui va ressuscitar és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.* Per això pregunta: *Si tenim Déu a favor nostre, ¿qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per nosaltres, no estarà disposat a donar-nos-ho tot?* Avui se'ns demana la disponibilitat d'Abraham i escoltar el Fill estimat de Déu perquè el camí és la creu, però el terme final és la resurrecció, l'experiència real de l'amor de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, ves-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.» Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: «Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat»».

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els duqué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!». Él respondió: «Aquí estoy». Dios dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moria y ofrécemelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré». Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!». Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temas a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo y le dijo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor: por haber hecho esto, por no haberte reservado tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz».

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? El que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios es el que justifica. ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios y que además intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos solos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos. Cuando bajaban del monte, les ordenó que no contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.